Napsal uživatel Ivan Kott
Úterý, 14 Prosinec 2010 19:23

Do roku 1989 nás vrací nové album z vydavatelství Supraphon, které na dvou discích uvádí záznam vystoupení čtyř známých osobností v Junior klubu Na Chmelnici. Album se jmenuje ***V ečírek rozpadlých dvojic***
a těmi osobnosti jsou pánové
Petr Skoumal, Jan Vodňanský, Jan Burian a Jiří Dědeček
. Záznam byl pořízen při pěti koncertech konaných v únoru, dubnu, červnu a říjnu 1989 a část z něho byla vydána v roce 1990 Pantonem na stejnojmenném 2LP, když na desce prvé je zachycena dvojice
Burian – Dědeček
a na druhé
Vodňanský – Skoumal
. Toto rozložení bylo zachováno i v případě reedice na kompaktní disky, ovšem záznam z LP byl na obou discích ještě doplněn o několik mluvených i zpívaných vstupů, které na LP nebyly. Když po více než dvaceti letech tyto nahrávky poslouchám, musím chvílemi nevěřícně kroutit hlavou. Tehdy, při koncertech v sále Na Chmelnici jsme samozřejmě všichni v publiku nadšeně jásali, jak to hoši tomu bolševikovi nandávají, ale dnes, s odstupem dlouhého času, se jim musím obdivovat, že si to dovolili a zároveň se podivovat nad tím, že to prošlo, a koncerty-večírky se několikrát opakovaly. Dědečkovy písně zesměšňující fízlování nebo připomínající brutální zákroky policie při tehdy stále častějších demonstracích, to byla vydatná sousta. Stejně tak Burianovi *Hlídači slov* připomínající všudypřítomnou cenzuru, nebo jeho *Píse ň o tom velkém dialogu, který nastal v Čechách L.P. 1989,*
ale ne s každým. V té souvislosti bych jen připomenul mladíkovi Pavlovi Klusákovi, že se mýlil, když ve své recenzi v Lidových novinách jméno Saša ve verši "s Milošem jó, se Sašou né" přisoudil Sašovi Vondrovi. Honza Burian měl na mysli samozřejmě Sašu Dubčeka a všichni jsme tomu tehdy také tak rozuměli.
Rovněž druhý disk přináší několik titulů, které zvedaly diváky ze sedadel. Hned úvodní tři písně, které jsou celé dílem Petra Skoumala, nasazují laťku hodně vysoko. Jsou to *Televizní noviny*, které si s autorem zazpíval Honza Burian,
Starej pán
s veršem "komunisti byli takhle malinký" a hlavně
Poločas rozpadu
. To je opravdu silná píseň a vím, že jsem nebyl sám, koho Petr překvapil, protože jsme se domnívali, že jde o nový text
Jana Vodňanského
. Tomu pak patří – s výjimkou další Petrovy písně
Byl jednou jeden král
– texty další, kde vedle nonsensových hříček to také dobře jiskří. Když slyším
Nepomáhejte roztáčet mlýny
, nutně mě napadne jméno Rudolf Slánský a
Na šibenici
s opicí evokuje podobné představy. Je výborné, že se mezi cédéčkovými přídavky objevuje také

Priamy prenos zo Syrakus
, v němž Petr jako sportovní reportér komentuje praktickou ukázku Archimedova zákona.
V bookletu se vedle údajů o skladbách objevuje několik fotografií a také průvodní text **Vladimír a Justa** z

pantonského alba, z něhož je převzata i titulní strana se dvanácti portréty, z nichž ale jen čtyři jsou reálné.

{desky 767}